

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

Gezien een beroepschrift, hetwelk bij haar door X, kruidenier te Z is ingediend en is gericht tegen een op artikel 19 (2) van het Besluit op de Omzetbelasting 1940 berustende beschikking van de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te Y, dd. 27 Augustus 1947;

Gelet op de inhoud der gedingstukken en het gehouden onderzoek;

Overwegende, dat de Inspecteur door vergelijking van appellants vermogens per 1 Januari 1941 en per 1 Januari 1946 heeft afgeleid, dat hij in het tussenliggende tijdvak een grotere omzet moet hebben gehad dan overeenkomt met zijn aangiften voor de omzetbelasting;

dat de inspecteur voor het verschil over de jaren "1944, 1945 en 1946" een aanslag in de omzetbelasting heeft opgelegd, groot f. 341,19 aan enkelvoudige belasting en f. 68,24 aan verhoging;

dat deze aanslag en bezwaarschrift, waarin is gesteld, dat het kapitaal per 1 Januari 1941 groter was dan f. 1500,--, zoals de Inspecteur aanneemt - bij de bestreden beschikking is gehandhaafd uit overweging:

dat geen termen aanwezig zijn de opgelegde aanslag te wijzigen, daar niet is gebleken dat het kapitaal per 1 Januari 1941 hoger is geweest dan f. 1500,--;

dat de appellant hiertegen in het beroepschrift heeft aangevoerd:

dat hij alles eerlijk en oprecht heeft aangegeven en dat iedereen ter plaatse weet dat hij geen zwarte handel gedaan heeft;

dat hij niet meer heeft verkocht dan de boeken aangeven;

dat hij een kapitaal per 1 Januari 1941 heeft aangegeven van f. 1500,--, zijnde voorraad en handelskapitaal; dat de goederenvoorraad voor de oorlog f. 12000,-- was en de schulden f. 5850,--, zodat het eigen kapitaal was f. 6150,-- minus f. 1500,-- is f. 4650,-- welke als dood kapitaal lag om hiervoor weer goederen te kopen als de oorlog over was;

dat de Inspecteur bij verzoekschrift heeft gesteld:

dat de appellant bijkomstig kleinhandel is in aardewerk en gelanterieën;

Dat hij over het jaar 1941 geen boekhouding had, terwijl hij later een tabellarisch kasboek bijhield;

dat de ontvangsten daarin vermeld over het tijdvak 1 januari 1942 tot 1 October 1943 bedroegen f. 23483,-- en de inkopen f. 22596,70, zodat de bruto-winst wordt f 886,30 of 3,9% van de inkoop;

dat dit winstpercentage aanmerkelijk te laag was;

dat het eigen verbruik niet in het kasboek was verantwoord, terwijl bovendien in verband met het lage bruto-winstpercentage ook veilig kon worden aangenomen dat niet alle ontvangsten waren geboekt;

dat in verband met voorgaande controles het oorspronkelijk in de bedoeling lag bij de appellant een onderzoek in te stellen over de jaren 1944 t/m. 1946, zodat dit tijdvak op het contrôlerapport O.B. 46 word ingevuld en zodoende op het aanslagbiljet werd vermeld;

dat bij het onderzoek op 13 Mei 1947 echter de wenselijkheid naar voren kwam de controle uit te strekken over de periode 1 Januari 1941 tot 1 Januari 1946;

dat hieruit bleek, dat het kasboek over hen jaar 1945 niet was bijgewerkt en dat over de wel bijgewerkte jaren het eigen gebruik van winkelwaren niet was geboekt;

dat op grond hiervan het kasboek niet kon dienen als uitgangspunt voor het vaststellen van de belastbare omzet over het tijdvak 1 Januari 1941 tot 1 Januari 1946, weshalve deze werd berekend door middel van vermogensvergelijking;

dat de bruto-winst bleek te bedragen f. 19184,21;

dat, gelet op de omstandigheid, dat de omzet van het kruideniersbedrijf het belangrijkste is, als bruto-winstpercentage 20 werd aangenomen, zodat de belastbare omzet word bepaald op f. 95921,05;

dat er reeds omzetbelasting was betaald over een totale omzet van f. 78861,42 zodat nog valt te betalen over f. 17059,63;

dat de appellant er niet in is geslaagd om aannemelijk te maken zijn bewering dat het door hem aangegeven vermogen per 1 Januari 1941 ad f. 1500,-- niet juist zou zijn en gesteld zou moeten worden op f. 6150,--;

Overwegende, dat als tijdvak van de aanslag op het betreffende formulier worden vermeld de jaren 1944, 1945 en 1946; dat nochtans uit de bij de aanslag gevoegde toelichting blijkt, dat de berekening van het verschuldigde bedrag in wezen loopt over het tijdvak van 1 Januari 1941 tot 1 Januari 1946, zulks i.v.m. het feit dat ten gevolge van appellant's gebrekkige boekhouding het vinden van aanknopingspunten voor de controle moeilijk is;

Overwegende, dat de over de inspecteur tot de slotsom komt dat de appellant over de jaren 1941 tot 1946 alsnog verschuldigd is f. 341,19 aan enkelvoudige belasting;

Overwegende, dat de Tariefcommissie gelet op de uitkomst van het harerzijds ingestelde onderzoek van oordeel is, dat des Inspecteurs schatting niet kennelijk onjuist is en vertrouwen verdient;

Overwegende dat echter de aanslag nochtans niet kan in stand blijven, daar vermeld bedrag mede is berekend over de buiten het kader van de aanslag vallende jaren 1941, 1942 en 1943;

Overwegende, dat de Tariefcommissie het tot haar taak rekent uit te spreken welke som aan omzetbelasting over de jaren 1944 en 1945 te weinig is betaald door de appellant, dat het jaar 1946, waarover de Inspecteur thans niet bedoelt na te vorderen en waarvan niet is gebleken dat te weinig omzetbelasting is betaald, buiten beschouwing blijft;

Overwegende dat wegens gebrek aan gegevens men niet nauwkeurig de nog verschuldigde belasting in het tijdvak van 1 Januari 1941 – 1 Januari 1946 kan vaststellen en evenmin hetgeen daarvan aan ieder jaar kan worden toegerekend;

dat derhalve schattenderwijs wordt aangenomen dat over ieder jaar 1/5 gedeelte van f 341,11 is f 68,24 is verschuldigd;

dat men voor de jaren 1944 en 1945 op deze wijze $\frac{2}{5} \times f. 341,11$ is f. 136,48 verkrijgt;

Overwegende, dat de aanslag tot vermeld bedrag aan enkelvoudige belasting moet worden teruggebracht zodat des Inspecteurs beschikking niet in stand kan blijven;

Overwegende voorts, dat ingevolge de bepalingen van het Besluit, de Tariefcommissie slechts bevoegd is te beslissen over het bedrag waarop de enkelvoudige belasting moet worden vastgesteld zodat de appellant niet-ontvankelijk moet worden verklaard in zijn beroep tegen de bestreden beschikking voor zover deze betrekking heeft op de verhoging;

VERKLAART DE APPELLANT NIET-ONTVANKELIJK IN ZIJN BEROEP
TEGEN DE BESTREDEN BESCHIKKING VOOR ZOVER DAARBIJ DE
VERHOOGING IS GEHANDHAAFD; VERNIETIGT DEZE BESCHIKKING
VOOR HET OVERIGE;
VERMINDERT DE AANSLAG TOT EEN BEDRAG VAN HONDERD ZES EN
DERTIG GULDEN EN ACHT EN VEERTIG CENT AAN ENKELVOUDIGE
BELASTING.

Aldus geweest in de zitting van de Tariefcommissie, Tweede Kamer,
op 9 Augustus 1948.

De Voorzitter der Kamer,